

ಪ್ರವೇಶ. ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮನೆ ಚೊರಿನ ಮೇಲೆ ಅಡಕವಾಗಿ ಕುಳಿತು, ಮುಕ್ಕೊಂದು ಹಲಗೊಮು ಮೇಲೆ ತಲ್ಲಿನತೆಯಿಂದ, ಕೊಶಲ್ಯಾದಿಂದ ಒಲೆ ನಿರ್ಮಿಸಲು ತೋಡಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ತಂಬಿಗೆ ನೀರು, ಒಂದು ಮೋಗಚುವ ಕೈ ಇಷ್ಟೇ ಹತಾರ ಬಳಿಗಿ ಅಪ್ಪ ಹದಗೊಳಿಸಿದ ಮಣಿನ್ನು ಅಮೃ ಒಂದು ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಟವಾದ ಒಲೆಯಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಲೆಯೇನು, ಮನೆಯನ್ನೇ ಕಟ್ಟಿಬಲ್ಲ ಪ್ರಚಂಡ ಶಕ್ತಿಯ ಅಮೃ ಅದನ್ನು ಸ್ಕಲ್ಪಿಷಾ ತೋರಗೊಡದೆ, ನವ್ಯಪ್ರಸಿಗೆ ‘ನೋಡಿ ಇದು ಸರಿಯಾಗಿದೆಯ? ಇನ್ನೂ ಎತ್ತರ ಮಾಡಲೇ?’ ಎಂದು ನಯವಾಗಿ

ಪ್ರಶ್ನೆಮತ್ತಾ ಮಾನ್ಯತೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದ್ಯೇನಂದಿನ ಸಾಥಾರಣತೆಯಲ್ಲಿ ದಾಂಪತ್ಯದ ಮಧ್ಯರೀತ ಅಲ್ಲಿ ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದು ನನಗೆ ಆಗಲ್ಲ ಈಚೆಗೆ ಅರಿವಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಒಲೆ ಹಾಕಿ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮಿಗುವ ಅದೇ ಮಾಣಿನಲ್ಲಿ ಅಮೃ ಮಾಡಿಕೊಂಡುತ್ತಿದ್ದ ಚಕ್ಕಚಕ್ಕ ಆದೆ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗಾಗಿ ನಾನು ಕಾತರಳಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ ಅಡುಗೆಮನೆಯ ಸಲಕರಣೆಗಳೇ ಸಣ್ಣ ಒಲೆ, ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ತಪ್ಪಲೆ, ನಿಂಬೆಗಳ್ಳನ ಗಾತ್ರದ ಕೊಡ, ಕಾವಲಿ, ಸೌಂಡ, ತಟ್ಟೆ ಇತ್ಯಾದಿ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ತಂದ ಒಂದೇ ಒದು ಆಟಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಂದು ಆ

